

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **P. P.**, proti **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 1292/25, o námitce podjatosti vznesené žalobcem ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 Ad 34/2015, proti soudci Mgr. Jiřímu Tichému,

t a k t o :

Soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiří Tichý **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 Ad 34/2015.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce uplatnil u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) v podání ze dne 11. 10. 2015 (doručeném městskému soudu dne 14. 10. 2015) námitku podjatosti soudce Mgr. Jiřího Tichého ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 2 Ad 34/2015. Žalobce v ní namítá, že byl v minulosti několikrát konfrontován s protizákonnou a protiústavní činností a rozhodováním tohoto soudce. Soudcovo jednání, chování a rozhodování pokládá za zjevný nepřátelský postoj ke své osobě, který negarantuje vedení spravedlivého procesu, a dovolává se „*obsáhlé ustálené judikatury ÚS ČR k problematice vyloučení soudce*“.

Soudce Mgr. Jiří Tichý k námitce podjatosti prohlásil, že mu nejsou známy žádné okolnosti, které by ho vylučovaly z rozhodování ve věci. Popřel jakýkoli vztah k účastníkům řízení či k projednávanému případu a připomněl, že okolnosti spočívající v postupu soudu nebo v jeho rozhodování v jiných věcech nejsou důvodem pro vyloučení soudce [§ 8 odst. 1 věta třetí soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Následně byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti ve smyslu § 8 odst. 5 s. ř. s.

Námitka podjatosti je nedůvodná.

Integrovaní součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně

lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Princip nestranného, nezávislého a spravedlivého rozhodování představuje základní pilíř a předpoklad fungování soudní moci a všichni soudci jsou povinni jej ctít a naplňovat.

Odrazem uvedeného principu je ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., který uvádí, že soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, *jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.* Důvodem vyloučení je tedy taková povaha subjektivního vztahu soudce k věci samé, k účastníkům či jejich zástupcům, která je natolik objektivizovatelná, že lze důvodně pochybovat o soudcově nepodjatosti. Při úvahách o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s., je nicméně nutno postupovat velmi obezřetně, neboť jde o výjimku z ústavní zásady, podle které nesmí být nikdo odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny). Tak jak zákon, a na něj navazující rozvrh práce, určuje osobu zákonného soudce (příslušného soudního oddělení, senátu), je tato příslušnost zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci lze proto jen výjimečně a ze závažných důvodů, které mu, alespoň potenciálně, brání rozhodnout v souladu se zákonem, nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení zdejšího soudu dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 – 16; citovaná rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz).

Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděli; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočníka nebo znalce, senát po jejich vyjádření. Nejvyšší správní soud přitom nepochybuje, že žalobce oběma podmínkám dostal: námitku podjatosti zdůvodnil (respektive uvedl konkrétní skutečnosti, z nichž ji dovodil) a rovněž ji uplatnil včas.

Nejvyšší správní soud dále uvádí, že nestrannost soudce se zkoumá jednak z hlediska subjektivního, jednak z hlediska objektivního, přičemž platí, že pro posouzení je rozhodující hledisko objektivní (okolnosti zakládající pochybnost o soudcově nepodjatosti), avšak podpůrně se přihlíží i k subjektivním hlediskům (osobnímu přesvědčení) účastníků či soudce samotného (obdobně viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2010, č. j. Nao 13/2010 - 68).

Subjektivní kritérium vypovídá o postoji soudce ve vztahu ke konkrétnímu případu. Z vyjádření soudce Mgr. Tichého nicméně nevyplývá, že by se v souzené věci za podjatého považoval, neboť, jak uvádí, k projednávané věci a k účastníkům řízení či jejich

pokračování

zástupcům žádný vztah nemá, a současně mu není známa žádná skutečnost, která by jej vylučovala z rozhodování ve věci.

Z hlediska objektivního má při posuzování námitky podjatosti v této věci klíčový význam ustanovení § 8 odst. 1 věta třetí, s. ř. s., podle níž *důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*. Není pochyb o tom, že žalobcem uplatněné důvody podjatosti soudce Mgr. Jiřího Tichého se týkají právě a výlučně jeho postupu v jiných řízeních; tomu nasvědčuje obecně formulovaná výhrada žalobce, že byl v minulosti „několikrát konfrontován s protizákonnou a protiústavní činností a rozhodováním označeného soudce“ a že „z jeho jednání, chování a rozhodování je zjevný nepřátelský postoj k žalobci“.

Vzhledem tedy k tomu, že žalobcem uvedené skutečnosti nemohou být, ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., důvodem pro vyloučení soudce, přičemž jiné relevantní skutečnosti žalobce neuvádí, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudce městského soudu v Praze, Mgr. Jiří Tichý, z projednávání a rozhodování ve věci sp. zn. 2 Ad 34/2015 vyloučen není.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. února 2016

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu